

Halina Molenda

Druga Narada Prezesów w Kaliszu

Rocznik Towarzystwa Literackiego imienia Adama Mickiewicza 17-18, 245-246

1982-1983

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Halina Molenda

DRUGA NARADA PREZESÓW W KALISZU

Prof. M. Klimowicz, prezes Zarządu Głównego, otwierający 18 września 1981 r. obrady przywitał przybyłych przedstawicieli 32 Oddziałów i członków władz naczelnych Towarzystwa oraz nakreślił główne kierunki i problemy, jakimi należałoby się zająć w toku dyskusji. Zebranych wręczono poprawioną wersję statutu, która winna stać się przedmiotem analizy i oceny w Oddziałach.

Wprowadzenia do szerokiej wymiany poglądów dokonał wiceprezes Zarządu Głównego, prof. R. Taborski, przedstawiając charakter pracy Towarzystwa w ostatnim okresie. Stwierdził on, że działalność prowadzona była głównie w dwu kierunkach: tradycyjnym i nowym, tzw. „usługowo-oświatowym”. W nurcie tradycyjnym mówca umieścił prace badawcze i wydawnicze, zaś w usługowym — poczynania zrodzone z bieżących potrzeb. Poinformował też o prowadzonych już przygotowaniach do Ogólnopolskiego Zjazdu Polonistów. Zazaczył, że Oddziały zorganizowały przeciętnie od pięciu do dziesięciu prelekcji rocznie, co uznać można za liczbę zadowalającą. Działalność rozpoczęła Komisja Komparatystyczna, jej przewodnicząca prof. J. Kulczycka-Saloni złożyła zebranim obszernie sprawozdanie z charakteru prowadzonych prac.

Ze szczególnym zainteresowaniem wysłuchano dr B. Krydy, która przedstawiła pracę Komisji Dydaktycznej, wyłonionej na Walnym Zjeździe Towarzystwa w Płocku (w 1980 r.). Przypomniała, iż Komisja ta opracowała memoriał w sprawie zmian programowych w nauczaniu języka polskiego, przedstawiając kolejne etapy starań (walki?) o wprowadzenie nowych programów.

Sprawy związane z sytuacją języka polskiego we współczesnej szkole — to główny trzon wielogodzinnej dyskusji zebranych. Mówiono o koncepcji proponowanych programów, o konieczności pomocy nauczycielom w realizacji nowych haseł i o różnych formach pracy z polonistami, o potrzebie szybkiej działalności wydawniczej, umożliwiającej pracę z tekstem, wnoszono też zastrzeżenia do aktualnego kształtu „Polonistyki” (mgr H. Bednarczyk, dr B. Chrząstowska, doc. S. Frybes, dr B. Kryda, prof. M. Ingot, dr A. Mackowicz, mgr B. Pozor, dr W. Sawrycki, prof. Cz. Zgorzelski).

W toku dyskusji wskazano również na przykłady ciekawych i cennych inicjatyw podejmowanych przez Oddziały: Częstochowski (wydanie historii literatury ziemi częstochowskiej), Katowicki (przygotowywana sesja poświęcona G. Morcinowski, wszczęcie starań o utworzenie Muzeum Oświaty i Kultury), Lubelski (zorganizowanie z inicjatywy „Solidarności” i przy współpracy obu uniwersytetów tzw. Wszechnicy Nauczycielskiej, prowadzącej niedzielny cykl wykładów z zakresu

literatury, historii i pedagogiki), Rzeszowski (wydanie drugiego tomu „Z dziejów Rzeszowa i Rzeszowszczyzny”, przygotowanie Księgi Pigionowskiej, prowadzenie akcji odbudowy pomnika Mickiewicza), Warszawski (seria druczków bibliofilskich, przygotowywanie pod kierunkiem prof. Z. Libery serii tzw. „zapomnianych utworów”), Wrocławski (prelekcje i dyskusje na tematy związane ze współczesną literaturą krajową i emigracyjną).

Doc. M. Dobrowolska wspomniała, iż przeniesienie filologii polskiej do Sosnowca przyczyniło się do rozbicia środowiska uniwersyteckiego i utrudniło pracę w Katowickim Oddziale Towarzystwa. Prof. Z. Libera uznał za konieczne dążenie do zatarcia dystansu między polonistami szkolnymi a kadrą uniwersytecką i jednocześnie kultywowanie naukowych tradycji Towarzystwa. Prezes Oddziału Warszawskiego uznał również, że byłoby społecznie wskazane, gdyby radio i tv poświęcały Towarzystwu dwie-trzy audycje telewizyjne i radiowe rocznie, jak również anonsowały i recenzowały „Rocznik”.

Niejednokrotnie nawiązywano do postawionego przez wiceprezesa prof. R. Taborskiego pytania: który z dwu kierunków prowadzonych obecnie w ramach Towarzystwa należy uznać za szczególnie pożądany, jaką działalność należy preferować? Przeważała opinia — zgodna zresztą z sugestią referującego — iż w aktualnej sytuacji oba są niezbędne; nie można ograniczać pracy w zakresie naukowym i wydawniczym ani też zrezygnować z pełnienia funkcji oświatowo-usługowej. Zapotrzebowanie środowiska i możliwości poszczególnych Oddziałów uznano za czynniki decydujące o kierunku prowadzonej działalności.

W przerwie obrad zwiedzono izbę Marii Konopnickiej.

Wielogodzinna debata, trwająca do późnych wieczornych godzin, doprowadziła do uściślenia wielu założeń i przemyśleń, dowiodła wielkiej społecznej żarliwości uczestników i ich wspólnego poczucia potrzeby rozsądnego działania w trudnym okresie przeżywanym przez nasz kraj.

Anna Szurczak

SESJA MICKIEWICZOWSKA W KALISZU

W roku 1981 przypadała 150 rocznica pobytu Adama Mickiewicza w Wielkopolsce. W związku z tym Oddział Kaliski Towarzystwa Mickiewiczowskiego wystąpił z inicjatywą zorganizowania sesji naukowej. Przez kilka miesięcy w kaliskiej prasie ukazywały się artykuły popularyzujące Mickiewicza wielkopolskie drogi, związki z Wielkopolanami, przejawy kultu wieszczka i recepcję jego dzieł na terenie obecnego województwa kaliskiego. 18 września, w przeddzień sesji, ukazał się specjalny mickiewiczowski numer „Ziemi Kaliskiej”. Nakładem Federacji Towarzystw Kulturalnych w Kaliszu wydrukowano dwie bibliofilskie pozycje w opracowaniu graficznym Władysława Kościelniaka: Andrzeja Kostołowskiego *O śmie-*